

El cuidador del panda

El cuidador del panda va arribar al zoo abans que l'animal. Va ser un aterratge forçós i arriscat. Tothom va quedar garratibat quan aquest nadó que marranejava va aparèixer del no res al cau dels tigres. Semblava una bèstia, tot despullat, amb aquella energia que sobreeixia i sense cap mena de vergonya. Els brams que feia penetraven el firmament i fins i tot molestaven els Déus dalt del cel. Els tigres van treure's del cap la idea d'un àpat extra i el director del zoo va decidir saltar-se el sistema de contractació que havien fet servir fins aleshores.

Van portar el panda, que tot just tenia cinc mesos, amb el cuidador. Des d'aquell dia, s'abraçaven fort, balucejaven i bevien la mateixa llet de vaca espessa i de flaire dolça, mentre creixien junts al bosc de bambú artificial de color maragda. Vistos de lluny, es feia difícil distingir qui dels dos era l'humà. Si assumies el risc d'acostar-te a aquell parell de bèsties que encara no havien tingut temps de domesticar-se, t'adonaves que a les pupil·les que se't clavaven a sobre hi havia les mateixes ombres d'un to verd fosc. El director del zoo n'estava la mar de satisfet, ja podia jubilar-se tranquil. I així va ser: al cap d'una setmana, aquell vell bondadós se'n va anar del zoo amb una solitud que només es troba quan ets fora del cau.

Passats quatre anys, per algun motiu desconegut, tot i que, alhora, comprensible, el vell va tornar al zoo com a visitant. Contenint les emocions, va anar a veure els altres animals: volia reservar l'estimat panda pel final. El que el va deixar ben sorprès va ser que no va trobar aquelles dues siluetes inseparables al bosquet artificial de color maragda on solien viure. Després de preguntar-ho a uns i altres, va descobrir què havia passat.

Una tarda de diumenge, el cuidador del panda, davant d'una multitud de visitants que s'apinyaven a no poder més, va matar a mossegades aquell animal dòcil i sofisticat de qui tenia cura. En el moment dels fets, el panda es comportava com sempre: es passejava davant dels visitants desplegant aquells dons innats d'un animal corpulent com ell. Rodolava per terra, s'aixecava, saludava amb les mans agafades al davant, caminava per la corda, es posava dret sobre el tub. Es mostrava llest i enginyós, però, alhora, esmerçava gairebé la mateixa energia a fer-se el tanoca: feia veure que es delia per les llepolies i que quedava encisat pels aplaudiments, i també fingia que ensopogava i queia, i que li costava molt aixecar-se.

I, just en aquell instant, el cuidador, com si s'hagués tornat boig, se li va tirar a sobre i va prémer contra el terra el cos del pobre animal que tot just es feia el ximple. Entremig de la cridòria i els xiscles de la gent, li va clavar una queixalada a la gola i, voraç, la va esquinçar

en tot de bocins.

Durant el judici, el cuidador del panda va confessar el delictes sense recança. Per despertar-li la consciència, l'advocat de la defensa va provar de fer-li recordar moments de la vida del panda, però el cuidador tan sols va mussitar un parell de frases, plenes de menyspreu, i va canviar de tema. Va mofar-se del cos de l'animal, cada cop més delicat, i es va riure del delictes que tenia per menjar entre hores, i també de l'adulació —com una droga— que sentia pels humans. I fins i tot va declarar que ell no li havia ensenyat mai cap número de circ.

Al final, quan li van preguntar pel motiu del crim, la resposta que va donar va ser del tot inesperada: «Només volia veure si a l'interior del cos de la bèstia s'hi amagava l'esperit d'un gos.».

Publicat originalment el 2019 a la revista online [*SmokeLong Quarterly*](#).

Traducció directa del xinès de Mireia Vargas-Urpí

熊猫饲养员

熊猫饲养员早于熊猫来到动物园。这是一次危险的迫降。当哇哇啼哭的婴儿凭空出现老虎笼子里时，所有人震惊不已。他象头野兽，赤身裸体，精力旺盛，不知羞耻。熊猫饲养员哭声响彻云霄，惊动天上神祀。老虎们打消了加餐的念头，而动物园园长则决定打破沿袭已久的用人制度。

年仅 5 个月的熊猫被带到熊猫饲养员面前。他们紧紧拥抱，呀呀儿语，喝着同样浓稠腥甜的牛奶，在假想的翠绿竹林一起长大。从远处看，难以分辨他们中谁才是人类。如果冒险走近这对还没来得及驯化的野兽，你会发现他们瞪着你的眸子里同样饱含着阴郁的绿色阴影。动物园园长对这个结果感到满意。他应该可以安心退休了。一星期后，善良的老人带着笼子外独有的孤独，离开动物园。

4 年后，出于某种不为人知又属情理之中的原因，老人回到了动物园，作为游客。他按捺住心情，一一看完其他动物，把心爱的熊猫馆留到最后。令人吃惊的是，在熊猫馆翠绿色的人工竹林里，他并没有见到那两个亲密无间的身影。多方打听后，老人得知以下事实：

熊猫饲养员在一个星期日下午，当着挤得水泄不通的游客面前，公然咬死了他饲养的那头温驯世故的动物。当时，熊猫和往常一样，尽职地发挥一个肥壮动物所有天赋。他打滚，直立，作揖，走钢丝，在滚筒上站立。表现灵巧的同时，他花费同样的力气去假装笨拙，假装为美食诱惑，为掌声陶醉，假装跌倒以及艰难地爬起。

就在这时，熊猫饲养员忽然发疯似地冲过去，将那头可怜的正在装疯卖傻的动物摁倒在地，在人们一连串的尖叫声中，咬断他的喉咙，残忍得将他撕成碎片。

法庭上，熊猫饲养员对自己的罪行供认不讳。为了唤起他的良知，辩护律师试图让他回忆起熊猫生平种种，可饲养员只是用充满鄙夷的几句话匆匆带过。他嘲笑他逐渐孱弱的身体，嘲笑他贪吃零嘴的习惯，嘲笑他对人类毒品般的谄媚，并且声称自己从未教过熊猫任何杂耍技能。

最后，当被问及动机时，他的回答出人意料。

“我只想看看这头野兽的身体里面是不是藏着一头狗的灵魂。”

本文是《烟龙季刊》全球快讯系列的一部分。2019年9月16日